

TALÁLT KÉP

A meztelenkedés anatómiája

A végzetes képre pillantva kicsit mindenkinek fölsejlik a saját sorsa, neszültlen spektálja az incselkedő testeket, s belenyilall, milyen kétarcú élmény is egy szál hajban reflektorfényben állni. Mert mikor nekünk valami vad dolog kéne temperált árfekvésben, nevezetesen, ha úgy döntünk, low budget vonalon (szőrméntén) haladunk, mi is neki-nekivetközünk. Jobb ötlet híján, pajzsként magunk elé rántjuk meztelenségünket. (Lajos bácsi, majd mi megcsináljuk, ne szennyezze be a Lajos bácsi a Lajos bácsi kezét.) Titkon azért reméljük, hogy eszköztelenségünket elkendőzi a mellek kétirányú lengése, összhangban (többnyire) a fenék önmagában is értékes ringásával, a szemérmesség és kacérság e csiki-csukijával, s hogy e túláradó humanista rekvizitumon a néző éhes, vad tekintete megpihen, a gyönyörködés nyomán netalántán meg is rendül. Öröm az örömben, fájdalom az eksztázisban: nem rendül meg. Nem szokik könny a néző szemébe a tömény szépségtől. Órákig tekergetjük fel-alá póre testünket, hogy egy sör mellett majd diszkréten, együttérzően megjegyjeze: lehet, nem kellett volna. A dolog megélt volna anélkül is.

Persze, akad fehér holló, ki ettől sem hőköl vissza, egyfecske, ki azért is csinál tavaszt, fanatikus, elvetemült meztelenkedő, kit civilben már képtelen a publikum beazonosítani, mert csak színpadról ismeri, onnan is exkluzíve meztelenül. Erre kalibrálódott a szeme, látván, hogy ha kell, ha nem, vetkőztetik, ő meg töretlenül vetkőzik. Semmihez nem fűzte annyi szenvedély, mint a vetkőzéshez. Az első színérdélyi színházi sztriptízt is ő honosította meg. Megadta a nemzetnek, ami az övé. Egy ösvetkőző volt. (Egy ideje már öltözik is. Aránylag gyakran öltözik. De azért még le-letépi láncait. Szerelem szavára, Emmanuelle... hagyjuk.)

Én békés szemlélődő vagyok a saját és a nálam ádázabb csupaszkodók szent Golgota-útján. Úgy tekintek a sok árva testre, hogy véletlenül se változzék a nézéssel azok szép hajtőereje, s minden úgy maradjon, ahogy teremtett: anyaszült meztelenül. Mert az Úr is, mikor végignézte a mozdulatok, vonalak, izomcsomók, szándékok hihetetlen gazdagságán, látá, hogy így jó, és tapintatosan lezárta az ügyet.

Nagy Eszter (M Studio)

(Kép: évadhirdető plakát a Piccolo Teatro homlokzatán, Milánóban. Dőlt betűs részek: Esterházy Péter.)